

Phần 2: PHÁP THỌ GIỚI

Pháp độ Sa-di: (Muốn xuống tóc ở trong Tăng-già-lam, nên thưa với tất cả Tăng. Nếu Tăng không tập hợp được thì nên đi từng phòng thưa để cho Tăng biết. Trước khi xuống tóc, Tăng tập hợp tác bạch rồi sau mới xuống tóc. Nên tác bạch như vậy).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người này muốn cầu vị này xuống tóc. Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý cho người này xuống tóc. Đây là lời bạch (Nếu ở trong Tăng-già-lam độ cho họ xuất gia, nên thưa với tất cả Tăng. Thưa rồi mới cho phép xuất gia nên tác bạch như sau).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người này theo vị này cầu xin xuất gia. Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý cho người này xuất gia. Đây là lời tác bạch (Tác bạch như vậy rồi, dạy cho người xuất gia đắp y để lộ vai bên phải, cởi dép bỏ và quỳ gối phải chấp tay thưa như sau).

Con tên là... suốt đời quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng, theo Phật xuất gia, vị tên là... làm Hòa thượng. Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác là Thế Tôn của con (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy).

Con tên là... quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng, theo Phật xuất gia, vị tên là... làm Hòa thượng. Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác là Thế Tôn của con (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy, đã thọ giới).

1. Suốt đời không được sát sinh. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

2. Suốt đời không được trộm cắp. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

>. Suốt đời không được dâm dục. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

4. Suốt đời không được nói dối. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

5. Suốt đời không được uống rượu. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

6. Suốt đời không được đeo hoa hương, thoa dầu thơm trên thân. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

7. Suốt đời không được ca múa, tấu nhạc và đến xem nghe. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

8. Suốt đời không được ngồi trên giường cao, giường lớn. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

9. Suốt đời không được ăn phi thời. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được)..

10. Suốt đời không được cất giữ những vật báu, đồ trang sức quý báu như vàng bạc. Đây là giới Sa-di ông có thể giữ được không? (Đáp: Được).

Đây là mười giới Sa-di suốt đời không được phạm. Ông đã thọ giới rồi nên cúng dường Tam bảo: Phật bảo, Pháp bảo, Tỳ-kheo Tăng bảo, siêng năng tu tập ba nghiệp, tọa thiền, tụng kinh và gắng giúp đỡ việc của chúng.

Văn thỉnh Hòa thượng:

Đại đức nhất tâm niệm. Con tên là... thỉnh Đại đức làm Hòa thượng. Xin Đại đức vì con làm Hòa thượng. Con nương theo Đại đức nên được thọ giới Cụ túc (Lần thứ hai, thứ ba cũng thừa như thế. Hòa thượng nên nói có thể được. Nếu nói có thể được thì chúng Tăng nên dẫn người muốn thọ giới Cụ túc đến chỗ thấy mà không nghe. Khi ấy, giới sư nên hỏi).

Trong chúng ai có thể vì người này làm giáo thọ sư (Nếu có thì trả lời tôi có thể, giới sư nên tác bạch).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người này theo vị này cầu thọ giới Cụ túc. Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý vị này làm giáo thọ sư. Đây là lời tác bạch (Giáo thọ sư nên đến chỗ đó hỏi người thọ giới).

Đây là An-đà-hội, đây là Uất-đa-la-tăng, đây là Tăng-già-lê và bát. Y bát ấy của ông phải không (Đáp: Vâng! Nên bảo:)

Thiện nam lắng nghe! Nay chính là lúc phải chân thật. Thật thì nói thật, không thật thì nói không thật.

Người đã từng làm Tỳ-kheo phải không? Nếu nói đã từng, người có trì giới thanh tịnh không? Người có xả giới như pháp không? Người không phạm vào tịnh hạnh của Tỳ-kheo-ni chứ? Người không với tâm giặc thọ giới chứ? Người không phá nội ngoại đạo chứ? Người không phải là huỳnh môn chứ? Người không giết cha, giết mẹ, giết A-la-hán và không phá hòa hợp Tăng chứ? Người có phải là phi nhân không? Người chẳng phải là súc sinh chứ? Người có phải là người hai căn không? Người tên là gì? Hòa thượng của người hiệu gì? Người đủ hai mươi tuổi chưa? Người có đủ ba y và bát không? Cha mẹ có cho phép người xuất gia không? Người không mắc nợ chứ? Người chẳng phải nô tỳ chứ? Người chẳng phải là người làm quan chứ? Người là đại tướn phu chứ? Người là tướn phu có những bệnh như vậy, hủi, ung thư, mụn, lác, và điên cuồng không? (Đáp: Không, nên nói:) Những gì bây giờ ta hỏi người thì khi đến trong Tăng cũng hỏi như vậy. Như những điều người vừa trả lời với ta thì Tăng cũng trả lời như thế (Khi giáo thọ hỏi như vậy rồi trở vào trong Tăng, đứng chỗ trong tầm tay nên tác bạch như vậy).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người... này theo vị... cầu thọ giới cụ túc. Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý. Tôi đã hỏi rồi. Xin cho

phép tôi đưa vào. Đây là lời tác bạch (Thầy giáo thọ sư nên gọi người thọ giới đến nói: Người hãy đến đây! Khi đến rồi, cầm giữ y bát và dạy họ đánh lễ Tăng. Rồi quỳ chấp tay ở trước giới sư, thầy giáo thọ nên dạy họ cầu xin giới).

Đại đức Tăng lắng nghe. Con tên là... theo vị... cầu thọ giới cụ túc. Con tên là... nay theo Tăng xin thọ giới cụ túc. Con tên là... nay theo Tăng xin thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... nguyện xin Tăng tế độ con thương xót chiếu cố (Lần thứ hai, thứ ba cũng thưa như vậy. Lúc ấy, giới sư nên tác bạch:)

Đại đức Tăng lắng nghe! Người... này theo vị... này cầu thọ giới cụ túc. Nay người... này theo Tăng xin thọ giới cụ túc, Hòa thượng hiệu là... Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý. Tôi hỏi về nội pháp. Đây là lời tác bạch.

Thiện nam lắng nghe! Bây giờ chính là lúc người phải chân thành, là lúc phải nói thật. Nay ta hỏi người một số vấn đề, người phải trả lời chân thật.

Người đã từng làm Tỳ-kheo phải không? Nếu nói làm thì nên hỏi: Người có trì giới thanh tịnh không? Người xả giới như pháp chứ? Người không phạm vào tịnh hạnh của Tỳ-kheo-ni chứ? Người không phải với tâm giặc thọ giới chứ? Người không là ngoại đạo phá nội đạo không? Người có phải huỳnh môn không? Người không giết cha, giết mẹ, giết A-la-hán và phá hòa hợp Tăng chứ? Người có phải là phi nhân không? Người không phải súc sinh chứ? Người không phải là người hai căn chứ? Tên của người là gì? Hòa thượng của người hiệu gì? Người đủ hai mươi tuổi chưa? Ba y và bát có đầy đủ không? Cha mẹ có cho phép người xuất gia không? Người không mắc nợ ai chứ? Người chẳng phải nô tỳ chứ? Người chẳng phải làm quan chứ? Người là đàn ông phải không? Đàn ông phu có bệnh như vậy, hủi, ung thư, mụn, lác, và điên cuồng không? (Nếu nói không thì nên tác bạch tứ Yết-ma).

Đại đức Tăng lắng nghe! Người... này theo vị... này cầu thọ giới cụ túc. Nay người... này theo Tăng xin thọ giới cụ túc. Hòa thượng tên là... tự nói thanh tịnh, không có các nạn sự, đủ hai mươi tuổi, y bát đầy đủ. Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý. Nay Tăng trao giới cụ túc cho người... này, Hòa thượng tên là... Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Người... này theo vị... này cầu thọ giới cụ túc. Nay người... này theo Tăng xin thọ giới cụ túc, Hòa thượng tên là..., tự nói thanh tịnh, không có các nạn sự, đủ hai mươi tuổi, y bát đầy đủ. Nay Tăng trao cho người... này giới cụ túc, Hòa thượng tên là... Các trưởng lão nào đồng ý Tăng cho người... này thọ giới cụ túc, Hòa thượng tên là... thì im lặng, vị nào không đồng ý thì nói ra. Đây là lần Yết-ma thứ nhất (Lần thứ hai, thứ ba cũng thưa như thế).

Tăng đã đồng ý cho người... này thọ giới cụ túc, Hòa thượng tên là... Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc này tôi xin ghi nhận như vậy.

Thiện nam lắng nghe! Đức Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác nói bốn pháp Ba-la-di. Nếu Tỳ-kheo nào phạm mỗi một pháp thì chẳng phải Sa-môn, chẳng phải con của dòng họ Thích.

Người nhất thiết không được phạm dâm dục, làm hạnh bất tịnh.

Nếu Tỳ-kheo phạm dâm dục làm hạnh bất tịnh, cho đến cùng với súc sinh thì chẳng phải Sa-môn, chẳng phải con của dòng họ Thích. Suốt đời người không được phạm giới này, người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể).

Người nhất thiết không được ăn cắp cho đến một cọng cỏ, lá cây. Nếu Tỳ-kheo ăn cắp của người trị giá năm tiền, hoặc hơn năm tiền; hoặc tự lấy hoặc dạy người lấy; hoặc tự phá hoặc dạy người phá, hoặc thiêu, chôn và làm hoại sắc thì chẳng phải Sa-môn, chẳng phải con dòng họ Thích. Suốt đời người không được phạm giới này, người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể)

Người nhất thiết không được cố ý giết chúng sinh, cho đến con kiến. Nếu Tỳ-kheo cố ý tự tay giết người, hoặc cầm dao đưa cho người, bảo chết, khen ngợi sự chết, khuyến khích sự chết và cho người thuốc độc, hoặc phá thai, trừ yếm giết; tự nghĩ ra những thủ đoạn hoặc dạy người làm thì chẳng phải Sa-môn, chẳng phải con dòng họ Thích. Suốt đời người không được phạm giới này, người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể).

Người nhất thiết không được nói dối cho đến đùa giỡn. Nếu Tỳ-kheo không chân thật, mình chẳng có mà tự xưng là đắc pháp thượng nhân, đắc thiền, đắc giải thoát, đắc định, đắc bốn định không, đắc quả Tu-đà-hoàn, quả Tư-đà-hàm, quả A na hàm và quả A-la-hán; nói trời, rồng, quỷ thần đến cúng dường tôi, thì chẳng phải Sa-môn, chẳng phải con dòng họ Thích. Suốt đời người không được phạm giới này, người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể).

Thiện nam lắng nghe! Đức Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác nói bốn pháp y xứ. Tỳ-kheo xuất gia phải nương theo bốn pháp này. Pháp y người xuất gia là nương theo y phẩn tảo, đó là pháp của người xuất gia làm Tỳ-kheo. Ở trong đó suốt đời người có giữ được không? (Đáp: Có thể). Hoặc được lợi dưỡng dư, do đàn-việt cúng y, y bị cắt sọc, hoặc y với ba loại hoại sắc, cũng được nhận.

Người xuất gia phải nương theo khát thực, đó là pháp của người xuất gia làm Tỳ-kheo. Ở trong ấy, suốt đời người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể). Hoặc được lợi dưỡng dư, hoặc Tăng sai đi thọ thực hoặc đàn-việt cúng thức ăn, thức ăn ngày mồng tám, thức ăn ngày mười lăm và thức ăn ngày đầu tháng; hoặc thức ăn của chánh Tăng hay thức ăn

do đàn-việt thỉnh thì được thọ.

Nương nơi gốc cây là pháp của người xuất gia làm Tỳ-kheo. Trong việc này suốt đời người có giữ được không? (Đáp: Có thể). Nếu được

lợi dưỡng dư, hoặc phòng riêng nơi nghỉ tạm, phòng nhỏ, hang đá, hai phòng một cửa thì được thọ.

Nương nơi được hư nát là pháp người xuất gia làm Tỳ-kheo. Trong đó suốt đời người có thể giữ được không? (Đáp: Có thể). Nếu được gọi lợi dưỡng dư như là sữa, dầu, sữa sống, đường mật và đường phèn thì được thọ.

Ông đã thọ giới rồi.

Bạch tứ Yết-ma tất cả đều được thành tựu đúng như pháp, thành tựu đúng cách. Hòa thượng như pháp, A-xà-lê như pháp, chúng Tăng đầy đủ đúng như pháp, chính là lúc tốt nhất để thọ nhận giáo pháp. Ông nên tạo phước, quét tháp, cúng dường chúng Tăng. Hòa thượng A-xà-lê, những gì quý vị chỉ dạy đều đúng như pháp không được trái nghịch. Nên học hỏi, tụng kinh và siêng cầu phương tiện thì ở trong pháp Phật sẽ đắc quả Tu-đà-hoàn, quả Tư-đà-hàm, quả A na hàm và quả A-la-hán. Người mới phát tâm xuất gia công đức không uổng phí quả báo không đoan. Còn những việc khác chưa biết nên hỏi Hòa thượng, A-xà-lê (Nên khiến cho người thọ giới đi ra trước).

Vấn thọ y bát:

Trưởng lão nhất tâm niệm. Y Tăng-già-lê này chừng ấy đều, cắt may thành. Nay thọ trì, không lìa y ngủ qua đêm (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy. Hai y khác cũng thọ trì như vậy).

Trưởng lão nhất tâm niệm. Bát đa la ứng lượng khí này, nay thọ trì thường sử dụng (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy).

Vấn thỉnh Y chỉ:

Đại đức nhất tâm niệm. Con tên là... thỉnh Đại đức làm y chỉ A-xà-lê. Xin Đại đức làm y chỉ A-xà-lê cho con. Con xin nương theo Đại đức để ở. (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy. Thầy trả lời). Chớ buông lung, hoặc nói tốt, hoặc nói thuận cho. Đệ tử đáp: Xin vâng.
